

Menighets- NYTT

fra Vennesla frikirke, nr. 3 2021

God høst!

Foto: Inger Helene Engedal

Pastoren

har ordet

På konfirmantgudstjenestene trakk jeg frem begrepet «Sommerfugleffekten». Det stammer fra et foredrag av den amerikanske meteorologen Edward Lorenz, som sa at «vingeslagene fra en sommerfugl i Brasil kan utløse en tornado i Texas». Det brukes for å uttrykke at små endringer på et visst tidspunkt kan forplante seg og gi store virkninger senere.

At Jesus led og døde er noe som er blitt fortalt i snart 2000 år. Hendelsene i seg selv tok bare noen timer. Han ble tatt til fange natt til fredag, og døde i tretiden fredag ettermiddag. Det var som et sommerfuglvingeslag i den lange verdenshistorien.

Likevel - denne ene hendelsen, at Jesus døde, snudde opp ned på alt, og verden vil aldri mer bli den samme!

Jesu død var nemlig ikke bare nok et enkelt-menneskes død blant millioner av andre. Nei, Jesu død var en stedfortredende død – Han døde i noen andres sted.

Bibelen lærer at mennesket tidlig i sin historie valgte å tre ut av det trygge og kjærlighetsfulle fellesskapet med den treenige Gud, for å gå sin egen vei. Å velge bort fellesskap med Livgiveren hadde en lei effekt: De måtte dø døden.

Sønnen var i Guds trygge og kjærlighetsfulle fellesskap i himmelen. Likevel valgte Han å tre ut av himmelen og bli født som mennesket Jesus fra Nasaret. Selv om Han trådte ut av himmelen, trådte Han ikke ut av fellesskapet

med Gud, men levde sitt liv som menneske i fellesskap med Ham som sin Far. Jesus trengte ikke dø døden, for Han valgte aldri bort fellesskapet med Livgiveren.

Da Jesus likevel døde, var det i vårt sted. Det var for vårt svik Han lot seg piske, det var i vårt sted Han hang på korset, og det var vårt nøds-krik Han satte ord på da Han ropte: «Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?»

Da Han oppgav sin ånd og døde, var det med ordene: «Far, i dine hender overgir jeg min ånd.» Ved å gjøre dette i vårt sted, ble Han selve Veien tilbake inn i Guds trygge og kjærlighetsfulle fellesskap – for oss. Det gjør at også vi, når vår siste dag kommer, trygt kan si ordene: «Far, i dine hender overgir jeg min ånd.»

For vi vet at vi allerede nå, gjennom Jesu frelsesverk, er omsluttet av Hans kjærlige omsorg. Jesus har fortsatt mange menneskeliv å skape forandringer i – og kanskje – nei, stryk kanskje - vil han bruke deg og meg og våre tilsynelatende små innspill til å gi noen av sine gode gaver til andre. Som små sommerfuglvingeslag kan våre handlinger, smil, gode ord, bønner og vitnesbyrd være det som åpner for en frigjørende storm i andre menneskers liv.

Det som er lite kan gjøre stor forskjell.

Vennlig hilsen Tor Michal Kinn

Nytt fra Eldsterådet

Velkommen til fellesskap!

Fellesskap er fine greier – og det er viktig! Vi er skapt for fellesskap, fellesskap med hverandre og fellesskap med Jesus.

Vi har måttet leve uten mange av fellesskapene i menigheten vår i lengre tid. Nå kan vi med stor glede invitere alle tilbake til fellesskapene våre!

At du og alle andre skal komme tilbake til menigheten har vært vår bønn denne sommeren. Du og jeg er viktige for fellesskapet, og fellesskapet er viktig for oss.

Håper vi sees!

Hilsen Eldsterådet v/Kristin Lie

Info om oppstart

Høsten er i gang, og vi ønsker velkommen igjen til menigheten! Både store og små fellesskap har i skrivende stund hatt oppstart igjen etter en lengre pause. Det setter vi stor pris på!

Så følger vi fortsatt med på koronasituasjonen og smittebildet. Vi håper at vi kan gjennomføre samlinger bortimot normalt utover høsten!

I barne- og ungdomsarbeidet er alt nå i gang.

Søndagsskole, Bibelklassen, Junior, barnekoret Minicompagniet, Frik og de nye konfirmandene.

De eldre er også i gang med sine fellesskap både på Torsdagskaféen, Kvinneforeninga og Misjonsforeninga.

Vi trenger fellesskap som kristne. Å kjenne på at vi er flere, at vi står sammen og at vi kan løfte hverandre opp. Så håper vi at du/dere og mange flere finner sitt fellesskap i menigheten igjen. Kanskje du ønsker å engasjere deg i noe, kanskje du kjenner det er godt å bare være.

Du er velkommen uansett!!!

Hilsen Geir Ove Bakken

4 på gata

masse om Jesus og Bibelen der. På Junior er det alltid mange forskjellige aktiviteter. Det blir veldig gøy å komme i gang med alt dette!

To flotte gutter som mange gleder seg til å være sammen med igjen.

Vi har spurt to barn, **LUDVIG OG HERMAN SVENDSEN**, om hva de har savnet mest det siste året. Og hva de gleder seg mest til når vi nå starter opp igjen

Ludvig: Jeg har savnet søndagsskolen og det å leke med de andre barna som er der! Jeg savner også veldig kirkekaffen. Det er mange jeg ikke har møtt siden det ble stengt ned, så jeg gleder meg til å treffe disse igjen!

Herman: Jeg har savnet både junior og søndagsskolen denne tida. Jeg lærer

FRØYDIS SOLBERG

1. Hva har du savnet mest det siste halvannet året?

Når det gjeld kyrkja og livet der, er NATTVERDEN det eg har sakna mest. Nattverden er for meg Jesu nærvær synleg og konkret i brodet og vinen, og det er der kjensla av fellesskap er sterkast for

min del.

2.Hva gleder du deg mest til ved oppstarten i menigheten nå?

Mange av dei som går i Frikyrkja treffer eg stort sett berre der. Eg trur at det blir fint å treffast og prate, og kjenne på fellesskapet. Det blir som å treffe familie ein ikkje har sett på lenge.

3.Vil du si noe om hvordan kristenlivet ditt har blitt påvirket av nedstengingen?

Det er eit spørsmål som det er litt vanskelig å svare på. Eg veit ikkje heilt. Jesus er jo den same uansett min situasjon. På mange måtar trur eg at det har vore sunt å bryte eit vanemønster og tenkje meir over ting. Eg har hatt ei større kjensle av at eg har vore ein del av den verdensvide kyrkja. For mange av våre søsken i andre land er situasjonen slik at dei ALDRI kan kome saman. Koronasituasjonen har gjeve meg ei betre forståing av korleis dei har det, sjølv om eg ikkje kan forstå korleis det er å vere forfølgd og ikkje ha lov til å tenkje og tru det ein vil. Me har jo vore heldige som har hatt så god og fin digital oppfølging frå kyrkja. Det gav i alle fall meg ei kjensle av fellesskap. Eg tenkjer at denne tida har vore ei nyttig erfaring som ein kan ta med seg noko godt vidare frå.

KARI ANNE BAKKEN

Jeg ha savnet å gå i kirka på søndager, Det er en god vane, godt for kropp og sjel og høre Guds ord. Jeg har savnet nattverden og kjasen på kirkekaffen. Men det har vært veldig fine online møter. Thomas og Guro m team har vært nydelig, og det har vært gode taler.

2. Hva gleder du deg mest til ved oppstarten i menigheten nå?

Det gleder meg at det har vært stort oppmøte i ungdomsarbeidet. Det var også godt å komme på gudstjeneste igjen. Sangen og fellesskapet. Sitte i Guds hus sammen og høre ordet. Dessuten er jeg veldig glad i å lese høyt fra bibelen, og at vi kan dele livet m vitnesbyrd.

3. Vil du si noe om hvordan kristenlivet ditt har blitt påvirket av nedstengingen?

Jeg er veldig glad i Jesus. Det er det tryggeste jeg vet. Å lese Guds ord, er å lese og tygge på sannheter. Han gir livet mitt retning. Tenk at jeg kan spørre ham om råd og hjelp i alle små og store valg hjemme og på jobb. Jeg kan kaste bekymringer på ham, og jeg vet at han hjelper meg. Samtidig som jeg må gjøre mitt beste. Jesus er det mest eksklusive vi kan ha i livet vårt. Nedstengning har ikke gjort livet med Jesus fattigere. Vi har fått inn en god vane. Vegard og meg ber og leser Guds ord om morgenen. Så har jeg venner jeg ber sammen m kl 07 en gang i uka online. Og Vegard og meg ber med et vennepar 1 gang i uka online.

J går, i dag i morgen

«Lev for Jesus, Terje»

Første gang jeg dro på leir var i 1965. Jeg gikk i 4.klasse på Hunsfos Skole, og vi var en gjeng derfra som reiste den lange veien til Evjetun.

Jeg husker forbausende mye fra de dagene, blant annet at vi dro på gudstjeneste i Evje Kirke på søndagen, og at vi da spaserte på anleggsveien til ny RV 9 fra Evjetun og ned til kirka.

Jeg husker også at vi en kveld fikk besøk av et stort musikalsk talent som spilte på piano for oss. Han het Eilert Hægeland, og var bare noen få år eldre enn oss, oppvokst på Evje, og senere utdannet som konsertorganist. Det var ikke fritt for at vi flirte litt av denne anderledeskaren, men spille kunne han, det husker jeg. Dessverre døde han så altfor tidlig i 2004.

Og så var det jo mange jenter der, blant annet Mary Karin og Aud Ellinor fra Kvarstein. Det er rart med det, selv en tiåring syns det er spennende å sitte å skravle med jenter.

Men det jeg husker best er en liten linje jeg fikk skrevet i notisboka mi. En av lederne, sikkert ei ung jente snaut tjue år gammel, skrev en hilsen til meg: Lev for Jesus, Terje.

Der og da var dette både flaut og pinlig, jeg likte det ikke i det hele tatt. Senere forsvant notisboka, og jeg aner ikke hvem denne kvinnen som skrev ordene er, har sikkert aldri møtt henne siden. Hun er en av mange som har brukt av sin tid og sine krefter til å være noe for barn og

unge, og som ville det beste for oss viltre gutter og jenter.

Ordene har jeg imidlertid aldri glemt, de har fulgt meg gjennom livet, og de dukket veldig tydelig opp igjen her om dagen, da Geir Ove fortalte om konfirmantleiren på nettopp Evjetun, om hvordan unge mennesker kanskje gjør erfaringer som får stor betydning i livene deres. For de fleste av oss er det slik at opplevelser i barne- og ungdomsårene på mange måter definerer hvem vi er senere i det voksne livet. Et ord, en setning, en hendelse, kan forme oss og gi retning for livene våre. Velsignet være Evjetun, som fortsatt tar imot barn og unge til opplevelsrike dager i trygge og gode rammer.

Lev for Jesus! Har jeg gjort det? Både ja og nei. Jeg har vel ikke levd for Jesus, men kanskje mere med. Han har i alle fall fulgt meg i alle disse årene siden leiren på Evjetun, men mye av livet mitt har dreid seg om å leve for meg selv, og etter hvert de som har stått meg nær.

Sånn sett mangler jeg nok erfaring i det å leve virkelig for. Når jeg nå nærmer meg en alderdom, og ser tilbake på livet, så innser jeg at jeg ikke har kunnet leve uten denne Jesus, som var der i pennen til en kvinne den gang i 1965. Han levde i alle fall livet sitt for meg, og det er mye viktigere enn hva jeg gjør eller ikke gjør.

Ja, jeg ønsker å leve for noe. For livet, for kjærligheten, for forsoning, for det gode, for en bærekraftig klode, for barna og barnebarna mine, for Liv Karin, for menigheten, for bygda vår.

Kanskje er dette for Jesus?

John Terje Ruenes

Menighets- protokoll

DØPTE

Teodor Nordhagen

Døpt 23.05.2021

Foreldre: Marie og Jonas Nordhagen

Erle Gausdal

Døpt: 23.05.2021

Foreldre: Inger Elise Froland Gausdal og

Øyvind Løkkebø Gausdal

DØDE

Arne Urdal

f: 05.10.1955 d: 03.09.2021

NABOHUSET

Dette året har vi bestemt oss for å ikke ha ettåringer. De to siste årene har korona amputert både menighetens arbeid og læringsutbyttet for ettåringenes tjeneste. Så, da vi måtte ta en beslutning i vår, valgte vi å ikke ta sjansen på dette i år.

Huset er leid ut, så om dere ser at det er både lys og liv i huset, er det helt som det skal være!

DÅPSROM/DIAKONROM

Rommet som ligger til venstre for hovedinngangen vår har tidligere fungert som dåpsrom og diakonrom. Nå har diakonrådet etter innspill besluttet at rommet skal innredes som et funksjonelt lager for diverse utstyr. Et av kontorene er ledige, og vil fungere som diakonrom.

Lokalene i 2. etasje har stullebord og sofaer, og vil fungerer ypperlig til forberedelse for dåpsfamiliene.

MISJONSMESSA

Vi fikk klarsignal av eldsterådet til å satse på en ordinær messe i 2021. Og det er vi nå i gang med. Her blir det nokså likt som tidligere år, dvs som i 2019.

Messekomiteen består av Jan Magne Strandberg, Morris Klokkhammer, Thor Arne Urdal, Else Lill Skuland og Rolf Lunden.

I 2020 ble det bare loddbøker. Men der fikk vi inn mer enn vanlig, dessuten fikk vi «koronastøtte» fra staten slik at vi fikk sendt et nokså likt beløp til misjonen som tidligere år.

På messa i år satser vi på bilder fra Lars Løken og Aslaug Steen, i tillegg til mange andre fine gevinster. Vi har mange dyktige medhjelpere. De har skaffet mange hundre gevinster, de selger årer og barneavdelingen gjør en kjempeinnsats. Og så har vi alle som er med for å få nok mat til alle på hele messedagen. Det er nok minst 100 personer som gjør en innsats denne dagen og med forberedelser til misjonsmessa.

Så håper vi det ikke blir noen begrensinger hva angår Corona, men det må vi ta som det kommer.

Komiteen ser i alle fall lyst på planleggingen, og vi håper at vi i år kan få til en god «gammeldags» misjonsmesse.

Rolf Lunden

BØNNEMØTER FØR GUDSTJENESTEN

På bønnerommet kl. 10.30

Alle velkommen!

Her kan du komme og være sammen med andre i bønn og stillhet før gudstjenesten. Du kan ber høyt eller la være. Det er godt å være stille for Gud, han som ser til hjertene.

Flott avslutning for et stort k

Bak fra venstre: (L)

bak navnet angir leder.
Mariann Eriksen (L),
Rolf Bjarne Eriksen (L),
Andreas Urdal, Dennis
Glatved-Prahl Myrvold,
Sindre Steinsland Bjel-
land, Andreas Eriksen,
Benthe Løyning (L),
Karoline Sjølyst (L)

Neste rad fra venstre:

Ellen Myrvold (L), Ade-
line Lykkås Dyrøy, Julie
Omestad, Alexander
Gladstad, Jens Rue-
nes, Sebastian Larsen,
Jonathan Kimestad
Karlsen, Eskil Emil
Iversen Møllen, Linus
Kinn, Hanna Lange-
land, Kamilla Mykland,
Miriam Eriksen (L)

Neste rad fra venstre:

Maria Dale (L), Lisa
Marie Urdal (L), Niclas
Eggen, Leo Askedal,
Anne Omestad Wehus,
Thilla Østebø, Sofie
Haraldseid Sørensen,
David Emmanuel
Hildebrandt, Patrick

Guttormsen Johannesen, Sonya Tenney,
Gabriela Anton, Malin Domingos, Elise Lill
Vik, Caroline Brunvatne, Lina Bjørnstad (L),
Andrea Rike (L)

Neste rad fra venstre:

Hannah Olsen (L), Mathea Rosfjord Brone-
bakk, Sandra Baardsen, Andrea M Lian, Cata-
lina Fjellestad, Tiffany San Martin, Vilde Arstad

Bakken, Hannah Bentsen Harildstad, Johanna
Løvdal Frantzen, Paul Thristan Villoro, Malin
Frigstad, Marit Urdal, Thea Homme Johannesen,
Alic Andrea Tveiten, Maria Hildebrandt (L)

Fremste rad fra venstre:

Celina Fjernerros, Jørgen Paulsen, Rebecka
Buhagen, Tor Michal Kinn (L), Geir Ove Bak-

konfirmantkull!

ken (L), Tilly Lunde-Røysland, Sebastian Kjevik
Andersen, Malin Lindgren

Disse konfirmantene var ikke tilstede da bildet
ble tatt: Kristine Bakken Olsen, Julie Josdal
Tveiten, Leah Øen, Martelene Kili

Disse lederne var ikke tilstede da bildet ble
tatt: Lars Marlov Bakken, Geir Klokkhammer,
Kari Anne Bakken, Daniel Bakken, Terje Linde-
kleiv, Berit Urdal, Thor Arne Urdal
Foto: Din Fotograf, din-fotograf.no

I året som ligger bak har vi hatt tidenes største konfirmantkull i Frikirkens historie i Norge.

Hele 49 konfirmanter har vi hatt gleden av å bli kjent med, delt gode sannheter om Guds kjærlighet og frelse med og ikke minst, vært på leir med!

Fra tirsdag til søndag andre uken i august var rundt 75 konfirmanter og 29 ledere fra Vennessla, Hægeland, Øvrebø, Songdalen, Vågsbygd og Flekkefjord sammen på Evjetun leirsted. Været var nydelig stort sett hele tiden, så alt lå til rette for en god uke. Og det ble det!

For mange var det uvant å treffe så mange nye folk, etter halvannet år med sosiale restriksjoner. Det var derfor godt å se at det ble knyttet nye vennskap, og at ungdommene ble tryggere på hverandre gjennom aktiviteter som sporlek, gokart og rafting.

En viktig del av leiren er undervisningen. Formiddag og kveld er det møter, hvor klar og tydelig undervisning om sannheter fra Guds ord gjorde inntrykk på både ungdommer og ledere. Vi fikk bekreftet at det er høyst nødvendig å løfte opp Guds tanker om menneskene, tanker som ikke er preget av verken antall likes på sosiale medier, popularitet i gjengen eller hvor perfekt man klarer å fremstå. Vi er elsket der vi er, ikke fordi vi er gode nok. I Guds familie er det ikke prestasjon som gjelder.

Lørdag kveld var det vitnemøte, der ungdommene selv ble utfordret til å dele noe med hverandre. Flere sterke historier ble delt, som mange kunne kjenne seg igjen i. Mange

benyttet anledningen til å ta valget om å følge Jesus for første gang, og mange valgte å satse på «Jesus for life».

Vi la stor vekt på forbønn på leiren. Etter hvert kveldsmøte ble ungdommene oppfordret til å benytte tilbudet om forbønn. For noen var det et uvant konsept dette med forbønn; at noen andre mennesker legger frem deres sak for Gud, og inviterer Ham inn i situasjonen. Den siste lørdagskvelden var det lang kø med ungdommer som ville til forbønn. Mange opplevde å bli møtt av Gud på måter de ikke hadde erfart før. Mange fikk også samtalt med de voksne lederne om ting de tenkte på.

Frik-lovsangsbandet fra Vennessla var leirband, og leverte som alltid varene. Etter hvert som ungdommene ble kjent med sangene, økte intensiteten i lovsangsdelen av møtet. Det opplevdes sterkt for oss ledere å se og høre ungdommene synge følgende sannheter av full hals:

*Du sier jeg er Din, selv på min verste dag
Du sier jeg er sterk, når jeg tror jeg er svak
Du sier jeg er nok, når jeg ikke strekker til
Når jeg ikke selv kan gå, så bærer Du mitt liv*

For oss som har vært på Veien noen år kan denne teksten lett tolkes rent åndelig, at vi ikke strekker til i vår egen frelse. Men, for ungdommer er dette også sannheter som går midt imot forventninger og ytre press de bombarderes med i det daglige. Det er sannheter som er med å definere grunnvollen for et godt og meningsfullt liv.

KONFIRMASJONGUDSTJENESTER

Helga etter leiren var det tid for selve konfir-

masjonen! Fire gudstjenester måtte til for å få alle gjennom, to lørdag og to søndag. Frikirken var så full som smittevernet tillot, men med god organisering og tjenestevillige medhjelpere og diakoner ble det flotte gudstjenester. Frik-bandet spilte sanger konfirmantene kjente fra leiren, gjestene fikk se filmen fra leiren og en videohilsen fra lederne. Talen poengterte at det som er lite kan gjøre stor forskjell. De timene med lidelse Jesus gjennomgikk for 2000 år siden før Han døde, kan virke lite sett i forhold til all verdens samlede lidelse og alle verdenshistoriens hendelser. Likevel, den hendelsen snudde opp ned på verdenshistorien, og endret alt.

Vi vil takke alle lederne som har vært med gjennom dette ekstraordinære konfirmantåret. Uten alle dere voksne og unge ledere hadde vi ikke klart å levere en fullverdig forberedelsestid. Tusen takk!

Oppfølging av årets konfirmanter.

Selv om konfirmantåret nå er over for alle de som ble konfirmert hos oss i år, så ønsker vi som menighet å fortsette arbeid for de som ønsker det.

Fortsett gjerne med å be for alle 49 konfirmanter i tida fremover!

Vi inviterer hvert år våre konfirmanter videre på noe som kalles TØFF-kurs. Det er et samarbeid mellom frikirkene på Sørlandet. En gang i måneden er det samling i Kristiansand frikirke med undervisning, grupper, mat, lek og moro. Her treffer de igjen mange av de som de var på leir med på Evjetun. Året avsluttes med en teamtur på 10 dager. Forhåpentligvis kan vi dra utenlands igjen i juni neste år.

I tillegg til dette kurset ønsker vi også å engasjere de i vår menighet. Både å tilby gruppefellesskap og at de som ønsker det kan bli med som ledere.

Så håper vi at de også finner sin plass i ungdomsarbeidet vårt, Frik, som har samling annenhver fredag.

Nytt konfirmantkull.

Etter et år med rekordstort konfirmantkull blir 2007-kullet mer normalt i størrelse. Til oppstart har vi 14 konfirmanter, fordelt på åtte gutter og seks jenter.

Vi vil i år som i fjor følge undervisningsopplegget «Smak og se». Det betyr at konfirmanter vil få undervisning om Guds natur, Hans farshjerte for dem, Hans frelse og at Hans formål med deres liv er godt. De skal få vokse i kunnskap og kjennskap, og få rom for å erfare at Gud er en Gud som ser – og griper inn i menneskers liv.

Hver konfirmant har sine egne forbedere, som gjennom hele året husker på å nevne dem for Gud. Vær også du med å be for dem!

Annenhver torsdag er det konfirmantundervisning, og annenhver fredag deltar de på Frik.

Vi håper også å få noen fine turer og opplevelser sammen!

Til **BOLIVIA** som misjonær

De fleste av dere husker nok Tone Marie Christensen (nå Ueland). Hun var med i vår menighet i noen år, var innvandrerkontakt og hadde bl.a mye ansvar for Kia-kafféen. For to år siden giftet hun seg med Kristoffer Ueland, som er forkynner i NLM (Norsk Luthersk Misjonssamband). De nygifte flyttet til Klepp på Jæren, og Tone Marie fikk lærerjobb der. De har også fått en liten sønn, Markus, som nå er litt over ett år gammel.

Tone Marie har lenge kjent på et misjonskall. Hun har vært i Sør-Amerika før, og snakker en del spansk. Etter hvert fikk også Kristoffer misjonskallet, og de reiser til Bolivia i oktober som utsendinger for NLM. Først skal de være et halvt år i Cochabamba, Bolivas fjerde største by med over 600 000 innbyggere. Der skal de lære spansk. Deretter bosetter de seg i en by som heter Tarija.

Tone Marie og Kristoffer skal arbeide sammen med et boliviansk pastorpar som også skal flytte til Tarija. NLM har ikke

drevet misjonsarbeid der før, men det er noen kristne der, og misjonærpårene vil arbeide videre i samarbeid med dem. Bolivia var offisielt et katolsk land, men etter den nye grunnloven av 2009 er Bolivia nå en sekulær stat. I 2018 tilhørte ca 70% av befolkningen katolisismen, men under halvparten av dem var aktive. Tallet på protestanter og andre ikke-katolske kristne varierer mellom 14% (Statista.com) og 17% (Wikipedia), tallet er avhengig av hvilke kilder man bruker.

Tone Marie, Kristoffer og Markus var med på gudstjenesten 15.8.21, og ble intervjuet av Ove Aasen. Selv om Tone Marie og familien ikke reiser ut for Frikirken, oppfordres herved alle til å være med og be for den lille familien og de utfordringer de måtte møte.

Må Gud velsigne dem og arbeidet deres i hans rike.

Kilder: Snl.no/Bolivia
<https://www.statista.com/statistics/1066911/religious-affiliation-in-bolivia/>

https://en.wikipedia.org/wiki/religion_in_Bolivia

Sommer-Shalom

fra Haifa

Her er et utdrag fra "Nytt fra Beit Eliyahu – Haifa"

Antall covid-19 smittede i Israel har igjen økt og restriksjonene har blitt strammet inn igjen.

Etter noen måneder med mere normale forhold får vi ikke lenger lov til å møtes like mange som før. Vi kan likevel ha sabbatskolen for barna som før og la dem nyte godt av de avkjølte lokalene i kirka. Siden det er veldig varmt og fuktig her i Israel på sommeren, hadde vi ikke noe annet valg enn å flytte gudstjenestene til kvelden.

Vi har fortsatt to gudstjenester etter hverandre hver sabbatskveld. Shmuel, (Samuel), er tilbake fra ferie og vil fortsette undervisningsserien fra Efeserbrevet.

Sist sabbat brukte vi gudstjenesten til å sette oss inn i situasjonen i Afghanistan og å be for landet og våre brødre og søstre der. To brødre ga oss øyenvitneskildringer fra kontakter de har og de delte også bilder og lydopptak. Husk på å be sammen med oss for folket i Afghanistan og våre trossøsken der.

Takk for at du står sammen med oss i bønn

•Be for myndighetene i Israel og verdenssamfunnet om visdom når samfunnet skal organiseres tilbake til normalen.

- Be om Hans kraft, kjærlighet og sunn fornuft så vi kan bli en velsignelse i vår familie og blant andre vi treffer.
- Be om visdom til våre ledere i Beit Eliyahu i deres arbeid som hyrder i en tid som denne.
- Be om at felleskapet i våre hjemmegrupper vil bli styrket og at vi søker å bygge hverandre opp.
- Be for tjenesten blant den yngre generasjonen og deres ledere, barn, ungdom, soldater og unge voksne
- Be om visdom i arbeidet i og utenfor menigheten blant enkeltpersoner og familier som sliter åndelig, følelsesmessig eller økonomisk.
- Be for brødre og søstre i Afghanistan, for sikkerhet og for en mulighet til å komme ut.
- Takk for de ny som er lagt til menigheten og be for deres vekst i Herren.

Nåde og fred.
Shay Pinhassi

Jeg ble tipset av en venn!

Av Kjetil Fyllingen

I sommer kjøpte jeg meg en ny klokke. Jeg ville ha en treningsklokke som passet meg og mine behov.

Kjøpsreisen min var ganske omstendelig og kronglete, og noen i familien mente at jeg brukte altfor lang tid på å bestemme meg.

Jeg søkte på nett etter informasjon, jeg så rimelig mange videoer på YouTube og jeg spurte ganske tilfeldige personer jeg møtte om klokken de hadde på armen.

Etter hvert poppet det opp utallige annonser for klokker i feeden min i sosiale medier. Ikke så merkelig, siden algoritmene for lengst

hadde forstått at her var det en som skulle kjøpe klokke.

Jeg spurte også kjente på Facebook om tips og råd. Det gav overveldende respons, for mange hadde sterke meninger om hva som ville være lurt å satse på.

Garmin pekte seg raskt ut som det merket de fleste av mine venner anbefalte. Men det finnes ekstremt mange varianter og prisklasser. Det kunne jo vært fristende å gå for de dyreste alternativene, hvem vet – kanskje vil det være behov for en klokke som tåler atomkrig?

Til slutt landet jeg på en klokke som er mer

realistisk tilpasset mine behov, en av de klokke-
ne jeg ble tipset om av en venn.

Hvorfor foretok jeg en så lang kjøpsreise?

Det er helt sikkert mange som trekker kortet
kjappere enn meg. Der er vi forskjellige. Men
når det er ting av en viss verdi og som vil ha
en innvirkning på livet jeg lever (målsettingen
med denne klokken er å leve litt sunnere),
tipper jeg det er flere enn jeg som tar noen
ekstra steg før en tar en avgjørelse.

Hva med de aller største spørsmålene i livet,
da? De som handler om livssyn, om hvor vi
kommer fra, hvorfor vi er her og hvor vi er på
vei.

Dersom du søker etter dette på nett, vil du
finne mange ulike svar.

Vi i Tro & Medier ønsker via omGud.net-ar-
beidet vårt å peke på det kristne livssynet og
argumentere for at det er dette som gir de
beste svarene på våre store spørsmål. Vi har
videoer på YouTube og artikler på nett. Vi er
aktive i sosiale medier, og vi annonserer. Vi
tilbyr nettkurs, der de som deltar får mulighet
til dialog med en e-coach.

Mange av de som deltar svarer på hvordan
de fant nettopp dette kurset. Ikke overasken-
de er det annonsene i sosiale medier som
troner øverst på listen. Men jeg er veldig glad
for at en del svarer at de ble tipset av en venn.
Nå nylig kom det inn en deltaker som ble
med nettopp fordi en venn hadde fortalt om
kurset. Etter å ha gjennomført «Velkommen
hjem» var tilbakemeldingen udelt positiv:

Innholdet i nettkurset fikk topp karakter. Kur-
set hadde forandret synet på kristentro i posi-
tiv retning og gitt svar på den hjemlengselen
som deltakeren følte på.

Jeg vil tro at den som oppfordret vennen sin

til å sjekke ut «Velkommen hjem», er glad for
tipset ble delt. Og her er mitt poeng: Tips fra
venner har stor påvirkningskraft.

Dette gjelder både når det handler om å finne
rett klokke og når det handler om livssyn.

Derfor vil jeg oppfordre og oppmuntre til å
dele tro, anbefale kristne ressurser og tipse
om hvor mennesker kan finne svar på livets
store spørsmål. Bruk gjerne våre nettkurs på
omGud.net til det, men inviter gjerne også til
et Alpha-kurs eller gi noen en bok.

«Gå fram med visdom blant dem som står
utenfor, og bruk den dyrebare tiden godt»
oppfordrer Paulus i Kolosserne 4, 5. Kanskje
det neste gang er din venn som får svar på
sin hjemlengsel?

Kilde: <https://troogmedier.no/jeg-ble-tipset-av-en-venn/>

Amsatte og ledere

i Vennesla Frikirke

Kontaktpersoner ansvarsområder:

Bygg: Frode Vetruhs 994 00 635
Økonomi: Torstein Jortveit, tlf. 913
10 787 torstein@hunsfosbygg.no
Omsorg/ praktisk tilrettelegging:
Elin Førde, tlf. 916 18 301
elinforde@hotmail.com

MENIGHETENS KASSERER

Lundens Regnskapservice AS

Veldig flott om kontoret/andre
bruker de ulike kontaktpersonene.
Dette for å lette arbeidet for leder
og man slipper å gå via unødven-
dige ledd.

KONTORTID

Kontoret er vanligvis åpent tirsdag-
er og torsdager kl 10-12, og de
ansatte vil som regel være enkle å
få kontakt med på telefon i denne
perioden. Om du ønsker å treffe en
spesiell i staben, anbefaler vi å sen-
de en melding eller ringe i forkant
for å høre at vedkommende er til-
stede, og når det passer.

REDAKSJONSKOMITÉ MENIGHETSNYTT

Leder: Inger Helene Engedal
tlf. 415 14 429
ingerheleneengedal36@gmail.com

Kjetil Løyning, tlf 934 82 215,
kjetil.loyning@gmail.com
Signelill Granås, tlf 99105830
sigranas@online.no

Grafisk: eplehagen.no
Forsidebilde: Inger Helene Engedal

I dette nummeret av Menighets-
nytt har du lest om ulike virke-
grener og arbeidsfelt vi har i me-
nigheten. Det er mange flotte og
engasjerte mennesker med, men
vi har behov for flere. Kanskje du
finner en plass hvor nettopp DU
kan være med?

Det er behov for flere diakoner og
diakonmedhjelpere

Minicompagniet trenger en som er
glad i barn og musikk til å ta over
etter dagens leder (Thomas Fager-
vik har ansvar for det musikalske).

FRIMAT trenger en person i styret

Flere ledere i grupper for ungdom-
mene

Økonomisk støtte til konfirmantar-
beidet

**Vil du støtte vårt arbeid med en
ekstra gave?**

Vipps til 4700 eller sett inn på kon-
tonummer 3100.08.11400.

venneslafrikirke.no/bidra/

ANSATTE

Tor Michal Kinn, pastor/daglig leder

tlf 936 57 800

Geir Ove Bakken, pastor

tlf 975 81 005

Thomas Fagervik, musikkarbeider

tlf 977 58 100

Elisa Heiseldal, omsorgsarbeider

tlf 991 63 008

Ingar L. Alheim, vaktmester

tlf 901 93 323

Patryscja Jocz, renholder

tlf 405 81 460

Jenny Østevik, ettåring 2020/2021

ELDSTERÅD

Kristin R. Lie (leder)

tlf 911 61 563

Harald Lunden (nestformann)

Tor Michal Kinn (pastor/daglig leder)

Geir Ove Bakken (pastor)

Rolf Bjarne Eriksen

Kjetil Løyning

DIAKONRÅDETS MEDLEMMER

Frode Vetruhs

Elin Førde

Monica Jortveit

Torstein Jortveit

Yngvar Udø

Alfred Voreland